

II Księga Machabejska

Глава 6

1. Після не багато часу цар післав старшину Атенея змушувати юдеїв відвертатися від батьківських законів і не придержуватися божих законів, 2. а осквернити той храм, що в Єрусалимі, і називати Олімпійським Дієм, і той, що в Аргарізі, так як бажали ті, що жили на місці, Дієм Чужинців. 3. Бідою і тяжким для всіх було наставання зла. 4. Бо храм наповнився розпущеністю і криком народів, що розважалися з блудницями, і в святих притворах перебували з жінками, ще й те, що не годиться, вносили до середини. 5. А жертівник наповнили тим, що заборонене було законом і негодящим. 6. Не було можливо ані святкувати суботи, ані зберігати батьківські празники, ані просто називатися юдеєм. 7. Кожного місяця в день уродин царя проваджені були гіркою силою до жертви, а як наставав празник Діонізія були змушувані, маючи плющ, проводити походи Діонізієві. 8. А вийшов закон до довокільшних елленських міст за рішенням Птолемея проти юдеїв, щоб вони зберігали ті самі звичаї і приносили жертви, 9. а тих, що не забажають перейти на еллінське забити. Можна було, отже, бачити біду, що настала. 10. Бо приведено дві жінки, які обрізали дітей. Їм на груди повісивши дітей і вселюдно провівши їх через місто до стін, скинули. 11. Інші, що зблизька збіглися до печер, щоб потайки святкувати суботу, видані Филипові, спалені були разом, тому що за невідповідне вважали допомогти собі через славу назнаменованого дня. 12. Отже, благаю тих, що читають цю книгу, не розчаруватися нанесеними, а вважати, що кари не на вигублення, але на упіснення нашого роду. 13. Бо не попустити безбожним на довгий час, але (дати) щоб зразу надійшла кара, це знак великого добродійства. 14. Бо не так як над іншими народами Владика чекає, довготерплячи аж доки вони не прийдуть до повноти гріхів, щоб їх покарати, не так Він судив, щоб було з нами, 15. щоб не пімститись над нами вкінці, коли наші гріхи дійшли до повноти. 16. Тому то Він ніколи не відбирає від нас милосердя, а картаючи поганими подіями не оставляє свого народу. 17. Лише хай це нам буде сказане на пригадку. Після (цих) коротких (слів) треба прийти до розповіді. 18. Якийсь Елезар з перших книжників, чоловік, що вже постарівся віком і гарний виглядом лица, був змушуваний відкривши уста їсти свинське мясо. 19. А він радше приймаючи зі славою смерть ніж життя з опоганенням, сам пішов на муку, 20. виплюнувши, за тим звичасм, який належиться проходити тим, що рішили протиставитися тому, чого не годиться покуштувати з любови до життя. 21. А ті, що були назначені до беззаконного жервування, через те, що з давніх часів чоловіка знали, взявши його на самоту, переконували, щоб він принісши мясо, яке йому годиться їсти і ним приготовлене, вдавав наче їсть мясо, що з царської жертви за приказом, 22. щоб зробивши це він спасся від смерти, і одержав чоловіколюбя через давню дружбу з ними. 23. А він чітко роздумавши і зробивши те, що гідне віку і приналежне старості і явній сивині і гарному життю від дитинства і

придбане з часом, радше придержуючись святого і Богом даного закону, швидко відповів, кажучи, щоб післали (його) до аду. **24.** Бо не є гідним в нашому віку лицемірити, щоб численні з молодих, прийнявши що дев'ятдесят літний Елеазар перейшов до чужоземців, **25.** і вони через моє лицемірство і через мале і невчасне життя були обманені мною, і я зробив порок і пляму в старості. **26.** Бо якщо я й спасуся від нинішньої муки, що від людей, то від руки Вседержителя не втечу, ані живим, ані мертвим. **27.** Тому тепер нужно відлучившись від життя, покажуся гідним старості, **28.** а молодим оставлю вірний приклад, щоб хоробро і вірно за чесні і святі закони вмерти. Як він це сказав, зразу пішов на муку. **29.** Як ті, що до нього трохи раніше мали добру волю, на злість змінилися через вище сказані слова, оскільки вони вважали це за глупоту, **30.** бажаючи муками закінчитися, застогнавши він сказав: Господеві, що має святий розум, явним є, що можучи звільнитися від жорстокої смерти, тілом терплю болі, коли мене б'ють, а душею це радо терплю через його страх. **31.** І цей, отже, переставився в такий спосіб, поправді оставивши не лише молодим, але і численним з народу свою смерть як приклад і пам'ять мужності.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса